

CAO News 11

Horolezecký časopis severočeského regionu

[HTTP://CAODC.WEBPARK.CZ](http://CAODC.WEBPARK.CZ)

VYDÁVÁ HOROLEZECKÝ ODDÍL CAO DĚČÍN

[HTTP://CAO-NEWS.WEBPARK.CZ](http://CAO-NEWS.WEBPARK.CZ)

Ročník 4, číslo 11

Listopad 2002

O ŽIVOTĚ A
HOROLEZECTVÍ...

CHRIS
BONINGTON

„Jednou z přitažlivých stránek horolezectví je, že vypadneme z neuvěřitelně složitého světa s celou řadou velmi mlhavých cílů a vstoupíme do jednoduchého světa horolezectví...“

V tomto čísle

- ✓ Co nového v CAO Děčín
- ✓ Kavkazský expres...
- ✓ Žulová exkurze na Kamýku
- ✓ Babí léto na Bořni
- ✓ Chata Bořeň podruhé
- ✓ Nejtěžší boulder v Čechách
- ✓ Nikdo není bez chyby...
- ✓ Malé portréty „Cikánů“
- ✓ TOP cesty v Čechách
- ✓ Krátce z domova
- ✓ Okénko HK Varnsdorf
- ✓ Čeká nás a další...

Kavkazský expres

Žulová exkurze na Kamýku

Nejtěžší boulder v Čechách

Portréty "Cikánů"

TOP cesty v ČR

Malý Pravčický kužel, Hřensko. DiGiFoto © 2002 Zdeněk Vajsharó Vaishar

Co nového v CAO Děčín?

Informace z oddílového dění.

Jiří Chára
Předseda CAO Děčín

Říjnová členská schůzka CAO Děčín poprvé proběhla ve středu 2.10.2002 v příjemném prostředí restaurace U Říhů (U Makůvky) v Děčíně Letné. Sešlo se nás skutečně hodně. Kromě velké části oddílových (po delší době i **Jan Josef Palivec!**) to byli milí hosté a kamarádi: **Drahozlava Makůvka Říhová, Zuzka, Vláďa a David Nehasilovi, Petr Jícha, Libor Hroza** a také nádherná a všemi obdivovaná **BARUNKA** – užovka amurská...

Program schůze byl následující:

- **CAO News č. 10.** Byla rozdána „desítka“; diskuse, články, nové cesty a náměty pro příští číslo.
- **Šedesátka Václava Storzera.** 5.10. Pozvánka na oslavu šedesátin kamaráda horolezce do bivaku pod Vojtěchem.
- **Podzimní lezení Bořeň** – poslední organizační záležitosti před XII. ročníkem horolezeckého srazu (11. – 13.10.).
- **Hřeben Krušných hor.** V plánovaném termínu (19.10.) dojde k výluce trati. Byla zvolena náhradní trasa po Německu.
- **Rozlučka s letním časem.** Letošní ročník oblíbené společenské akce byl přesunut do Ostrova, neboť zde bude vystoupení skupiny Lehká noha, na které se mnozí rok těšili (26.10.)
- **Běh Labákem a HOB.** Běh Labákem bude 2.11. Horolezecký orientační běh bude 10.11. (Termín byl přizpůsoben většině zájemců.)
- **Žežická míle 2002.** Algena nás pozval na další ročník sportovně společenské akce příbramského oddílu. Proběhne 8.-10.11.
- **Poslední slanění CAO Děčín.** Slanění bude 29.-30.11. v bivaku pod Vojtěchem. Všichni jsou srdečně zváni!!
- **Vysoké Tatry.** V polovině března se uskuteční zájezd do Vysokých Tater, chata Zbojanda. Zájemci hlase se!
- **Různé. Petr Kočka** nás podrobně seznámil s novinkami v Národním parku, zejména se stavem značení a upozornil na nutnost respektování návštěvního řádu i horolezci. **Karel Bělina** přivezl ukázat další zničenou knihu z Ostrova (Vřesová věž). Kniha se stále ztrácí, několikrát byla vrcholová krabice zřejmě úmyslně zničena.

Závěr schůze se protáhl do pozdních nočních hodin a mírně se nám posléze vymkl z rukou.

Některým rozdivočelým horolezcům se u Makůvky tak líbilo, že odmítali odejít ke svým domovům. Majitelka hospůdky Makůvka se tak stala svědkem jedné z nejdivočejších schůzek v historii našeho oddílu. I to patří k životu lezců...

Good Climbing Adventure and Outdoor!

Poslední letošní schůzka CAO Děčín se bude konat ve středu 4. prosince 2002 v restauraci U Říhů v Děčíně Letné od 18.00 hodin.

Kavkazský expres

aneb za dobrodružstvím na Východ!

Daniel Hölzl
CAO Děčín

Od začátku si myslím, že ten nápad stál zato. Bylo v něm hodně dobrodružství. Nápad zněl - Kavkaz. Cestování a lezení po kavkazských velikánech CCCP se změnilo. Od dob, kdy ho slézali horolezci v rámci družby ČSSR - SSSR až do dnešních dnů. Minulost jsme znali, ale přítomnost?

Začalo to nápadem a potom plány, vyzvídání, příprava. Den D začal dne 30.

června 2002 letem společnosti Pulkovo (let zajišťovala cestovka Adventura pro své ovečky). Mezipřistání v Petrohradě. Kdo se neučil ruštinu - nevěděl nic a nezařídil nic. Na ruskou mentalitu jsme byli připraveni, ale paní budoucnost? Od začátku to chce velký nadhled, jako je široká Rus.

První noc byla v hotelu společnosti Pulkovo. Ráno přistavena malá dodávka. Nás 25 lidiček + bagáž. Řidič to vyřešil s ledovým klidem - jel jenom dvakrát. Odbavení v klidu, na překročení limit 25 kg nikdo nehleděl. Let proběhl hladce a starý Tupolev vydržel. Pilot dost tvrdě přistál na panelku letiště Mineralnyje Vody. Jsme v Kabardinobalkarské republice. Po vystoupení z haly začalo rojení taxikářů. Pořád někdo z nich zkoušel - kam a za kolik. Jsme velká skupina a to přitahuje pozornost milicionářů. Delegát jde řešit situaci a musí dát úplatek 20 dolarů. Kontrolování jsme byli téměř denně. Vše se řešilo drobnými dárky. Později se dostáváme na autobusové nádraží a zde se s krajany loučíme. Oni odjíždí najatým autobusem směr Baksanská dolina do centrálního Kavkazu. My jedeme do Dombaje. Západní Kavkaz, Karačejevská republika.

Cesta je velmi dlouhá, vedro, špinavé sedačky, okénka zablokovaná. Pak noc v noclehárně na autobusovém nádraží v Pjatigorsku. Rusové ve večerních hodinách hodně pijí a hlavně se perou. Proto doporučuji být na ulicích velmi nenápadný. Na cestách je potřeba mít v pořádku dokumenty, které později zařizujeme v Čerkessku. Pět úmorných hodin vyplňování a čekání u pohraničnicků. Pozor! Zase jen azbuka a dárky!

Pojďme raději do hor. Toto období na počátku léta je nejvhodnější. Proč? Travička a kytičky jsou malé. Za měsíc je zde opravdu džungle. Kytiček je zde opravdu plno - lilie, orchideje, rododendrony... Zvláštností je, že mají odlišné barvy, než jsme si zvykli vídat v Alpách. Lilie je žlutá, rododendron bílý. Jdeme k jezeru Turů, zde chceme přespat. Odpoledne kolem třetí hodiny začíná pršet. Dešti říkáme „Kavkazský expres“. Jezdí totiž přesně každý den. Večer jídlo a pak do rána zase lehký deštík. Ráno opět slunko. Turistické značení je špatně čitelné a cesty zarostlé. Občas se poptáme a dáme řeč s místními lidmi nebo horolezci. Náš další cíl je krásná hora Suluchat ve tvaru ležící dívky.

Další dny se přesouváme pod Elbrus – náš hlavní cíl. Cesta je velmi zdoluhavá a znovu spíme po noclehárnách na autobusových nádražích. Noclehárny jsou kupodivu čisté a bezpečné. Děžurné jsou ostražitě, ale v pohodě. Následkem stoletých povodní jsou cestou strženy mosty, silnice a je zde

hodně škod na majetku. Mnoho lidí při záplavách zahynulo. Autobusová doprava nefunguje. Lidičky cestují tzv. Maršrutkami. Jedná se o soukromé dodávky, které mají kapacitu 8 - 12 osob. O ceně se velmi dramaticky smlouvá. Chce to být neoblomný, ale vše s rozumem. Závěrečnou trasu pod Elbrus z Nalčiku jedeme taxikem. Po cestě míjíme hornická města a chudé vesnice. V tomto kraji se dříve hodně těžil wolfram. Dnes jsou doly zavřené a hornické rodiny zůstaly. Je zde opravdu bída. Myslím, že jet místními autobusy, by to bylo dost odvážné. Celkově je Baksanská dolina dost nebezpečná. Doporučuji nespát volně v dolině, raději zvolit alplager. Je tu poměrně dost přepadení. Výše v horách už je to v pohodě.

Počasí na Elbrusu se velmi rychle mění. Sněhové bouře jsou zuřivé, trvají až několik dní. Necháváme se vyvézt lanovkou nahoru až do stanice Mir. Ušetříme tím den výstupu. Smlouváme s obsluhou a jedeme bez zpátečního lístku jenom na dohodu. Máme říkat že „Omar o nás ví“... Dál jdeme po lávovém terénu. Elbrus vyhasl už před 40.000 lety. Kabardinci vypravovali, že úpatí je obklíčeno neprostupnými močály a na vrcholu že sídlí připoutaný obr. Skutečnou překážkou výzkumu hory bylo nepřátelství okolních kmenů. První vystoupili na západní vrchol Elbrusu (5643 m n.m.) Angličané 19. 7. 1868. Že by se nemělo jednat o nějak složitý výstup nás ubezpečoval neuvěřitelný kousek místního rodáka Akhii Sotajeva, který pokořil Elbrus nesčetněkrát a poslední úspěch si připsal ve svých 121 letech! Noc trávíme v 3. 200 metrech. S výškou zatím nejsou ve výpravě problémy.

Ráno svítí slunko a my šlapeme na chatu Prijut odinacati. Je to na mačky a hůlky. S touto výstrojí člověk vystačí až na vrchol. Na lávových skaliskách nad novým P. 11 stavíme stan. Starý P. 11 tu děsivě straší rozvalinami a odpadky. Vyhořel! Nějakým Rusákům údajně bouchl vaříč uvnitř chaty. Taky jsme vařili na ruském benzínovém vaříči. Místní jej nazývají „smrt turistů“.

Výstup začínal kolem třetí za svitu čelovek. Vše bylo o fyzičce a ustát prostě výšku (bolení hlavy, těžknutí nohou apod.). Každý šlapeme svým tempem. Vrchol je dosažen kolem dvanácté hodiny. Při sestupu se velmi rychle horší počasí. Vše dobře dopadne, sejdem se u stanu. V noci lehce sněží. Ráno, v mlze po pádu do trhliny, zahynul jeden Rus. Druhý měl štěstí - jen zlomená noha. Záchrana se dělá jen s dobrovolníky. Profíci jsou snad jen dva pro celý centrální Kavkaz a jsou v dolině.

Dolů se jde bez problému a míjíme mnoho lyžařů a snowboardistů. Je to pro ně ráj. Po jednodenním odpočinku máme v plánu výstup k jezeru Donguzorun. Je to na hranici s Gruzií. Armáda zde pečlivě střeží jednoduchý průsmyk proti průniku ozbrojených band Gruzinců. Zajdeme k vojákům do tábora kousek od průsmyku. Zde už si domlouvají dva kluci z Chomutova horolezecký výstup na protější horu Nakru. Dávají vojákům dárky a trochu popíjí. Dostávají průvodce s kalašnikovem a jdou k nástupu. Po kontrole našich dokumentů nás odvádí jeden poručík dolů k jezeru. Noc byla klidná, spánek nám střežili Rusové z 12-ti palpostů.

Ráno sestupujeme dolů k řece Baksan. Cestou pod horu Čeget na maličké tržnici kupujeme ručně dělané dárky. Zde platíme znovu dolary. Hodí se zde menší obnosy. Znovu je potřeba dramaticky smlouvat a neustupovat. Dost zabírá množstevní sleva.

Poslední dny ubíhají v poklidném tempu a klidu. Návrat se blíží. Zpáteční cesta probíhala v naprosto flegmatickém

přístupu k jejich dopravnímu a životnímu stylu. Jde o to, dnešní Rusko aspoň trochu pochopit. Zpestřením bylo stopnutí velmi starého Moskviče a Volodi. Za svezení se domluví cena a jedeme. Jsme pozváni na čaj do rodiny. Povídáme si o jejich radostech a těžkostech života.

Pak už cesta přes tři republiky na letiště. Piloti zase překvapili. Po dojezdu na odbočovací pruh runwaye v naší přistávací dráze už vzlétal další stroj. Bylo to o ocas letadla. A další hodinu se na vnitrostátním letišti v Petrohradě nic nedělo. Pak už matička Praha a domov.

Šťastlivo na cestách po Rusku přeje Lenka Hladká, Renata Karlíková, David Postl a Dan Hölzl.

Malý slovníček pro dříve narozené:

Alplager - turistický tábor s ostrahou

Děžurná - většinou paní ve středních letech, recepční, ostraha, pokladník, uklízečka atd.

Kalašnikov AK 74 - levný spolehlivý samopal. Dostupný po celém světě (vyrobena 50 mil. kusů)

Milicia - policie

Padaroky - dárky (cigarety, dětské pasty, propisovačky a samozřejmě vodka)

Šťastlivo - hodně štěstí

Žulová exkurse na Kamýku

aneb Malé ohlédnutí za jednou povedenou akcí...

Libor Turbo Svoboda
CAO Děčín

Na přelomu července a srpna jsem se přidal ještě se svým co-lezcem Honzou Schmidkem Šmídem k výpravě do žulových oblastí kolem Vltavy... cílem naší výpravy bylo Rovište kousek pod Kamýkem.

Už odjezd se z mě strany neobešel bez komplikací. Má služební cesta se protáhla a já jsem už z České Lípy volal Jirkovi Chárovi, že nestíhám. Naše skupiny tvořené osazenstvem Chárovi, Mišítkovi a já se Schmidkem se tudíž hned na počátku oddělili... fatální to chyba. S Honzou jsme vyráželi o dvě hodiny později ... bylo krásné počasí stroj pohánějící náš ďábelský vůz běžel bez chyby, jen navigace trochu vázla a tak jsme na cca 190ti kilometrové cestě společně najeli asi 245 km.

Do Roviště jsme dorazili těsně před setměním ... postavit stan ... a jmout se vyhledat druhou skupinu. Považte, kde hledat skupinu horolezců v nadcházející večerní tmě ... ? Kdo správně zvolil slovo „hospoda“ může si jít do ledničky otevřít pivo. Sešli jsme se nad pohárem pěnivého moku a něco i pojedli. Utvořili jsme program na příští den a těšili se na lezení prokládané koupáním ve Vltavě.

Po ranní snídani vyrážíme do skal. Žula je pro mě něco, co na mě, písek navyklé ruce působí jako zaoblené ohmatané skelné oblínky, z kterých každou chvíli mohou mé ruce vyklouznout. Jako první lezeme krátkou spárku „Leonardovo delirium“. Ve třiceti stupních jsou zpoceně ruce na žule

dokonalé peklo. Po pár vylezených cestách je člověk tak akorát na to hupnout do vody...ejhle jaké probuzení do reality!!! Kamýk, který je zhruba 2 kilometry nad námi vypouští vodu ze spodních propustí a ta dosahuje maximální teploty tak 10° C. I pro člověka nekompromisně dychtícího po schlazení je to trochu silné kafe. Ve vodě jde udělat tak 5 – 10 temp ... pak se při obrátce člověk zlomí v půli. Pouze sebevrah by se vydal přes řeku zaplavat si na druhý břeh.

Rozmýšlíme si tedy kde se vlastně opravdu vykoupat a zaplavat si ... v okolí je prý lom. Vyzvídáme cestu a za pár minut už skáčeme z pětmetrové výšky do vody. Je znatelně teplejší, než ta ve Vltavě. Zkoušíme i lanovku těsně nad vodou a některé kreace seskoků sklídily opravdové a nefalšované ovace.

Odpoledne lezeme dále ... „Fifty – fifty, Karavana, Desperádo ...“ ...určitě toho šlo vylízt mnohem víc, ale na co se honit za práskama. Lepší je si užít pohodu a klídek kolem všudypřítomných lidiček naplněných touhou překonávat své hranice, ať už lezou 3+, nebo 10-.

K večeru když už slunce zapadalo a my se v ledové Vltavě omývali z prachu a špíny těsně pod skalou, byl slyšet jeden z lezců se svou flétnou a dlouhou improvizací pro všechny okolo.

Řekl bych, že i to je lezení ... pocit, pohoda, západ slunce, smrádek z vaříčů, spokojenost a vyrovnanost.

Tak zas někdy na břehu Vltavy...

Babí léto na Bořni

aneb Svinčovo „33“

Jiří Chosé Šťastný

Horoklub Chomutov

Jelikož Svinča nestihnul oslavu svých narozenin v srpnu, kdy je má, z důvodu pobytu v Arábii, domluvili jsme se na uspořádání akce Babí léto na Bořni, v rámci které by se stihli zapít i tyto kristovky. Na chatě bylo domluveno, že v sobotu večer přijede asi dvacet horolezců, že budou mít hlad a žízeň a že budou chtít posedět u ohně při muzice. Vrchní souhlasil a že prý se na nás těší.

Ještě v úterý Svinča na volejbale tvrdil, že na Bořeň pojede už v pátek, zatímco já jsem chtěl jet v pátek do Ostrova. Brácha Párek mi ale do auta v pátek odpoledne přihodil basu a tak jsme se cestou do Ostrova zastavili na Bořni, abychom jí nemuseli vláčet s sebou. Vrchní s uložení basy v hospodě souhlasil a ptal se, jestli někdo přijede už dneska. Ubezpečil jsem ho, že když nikdo, tak Svinča určitě.

Jelikož počasí nebylo nic moc, přehodnotili jsme cíle, zaparkovali auto u hospody a vyrazili lézt na Bořeň. Nejdřív jsme dali UFO a pak T.G.M., ale nějak rychle se začalo stmívat, takže slanění z Bašty už bylo skoro po tmě a k batohům, uloženým pod nástupem, jsme přicházeli více méně po hmatu za docela dobré tmy. Ještěže jsme měli v batohách čelovku, jinak by to byla docela dobrá noční bojovka.

K chatě přicházíme asi v osm hodin s nádhernou žizní, ale svítí akorát jedno okno nahoře, jinak je všude tma a na dveřích mříže. Dost dobrý. Ještě že nám vrchní předtím stihnul říct, že připravil nějaké dříví na oheň. Tak jsme si zapálili táborák, vytáhli burty a vlastní zásoby červeného a udělali si pohodový večer vedle hospody. Nakonec jsme si ustlali přímo mezi stolama, ale celou noc na nás útočili komáři, takže nic moc.

Ráno vyrážíme do jižního prostoru, lezeme jen samé pěkné cesty zprava doleva od Ďáblovy kazatelny až po Přepadlý pilíř.

Na to, že jsme tři to docela odsejpá a chvílema i svítí sluníčko. Postupně doráží další a další lidi, takže nakonec je tam celkem plno. Po šesté večer to balíme a jdeme do hospody.

Na terase už sedí asi deset lidí a je tu celkem veselo. Obsluha sice trochu vážne, ale zato muzika je výborná a tak je zábava v plném proudu. Svinča hraje na kytaru, brácha Párek na basu a Jiříšťaák na banjo, ostatní buď zpívají nebo probírají hodnotné zážitky ze skal. Postupně se však ochlazuje takže se

většina lidí přesouvá k ohni, z muzikantů už hraje jen Svinča a lezecké historiky jsou čím dál víc peprnější. Nakonec už se kecá jen u ohně a lidé se pomalu vytrácejí spát.

Ráno jdeme opět na jih, kolem poledne hřeje sluníčko tak krásně, že se opalujeme pod nástupem. Pak přichází mrak a je po idylce. Z dalších cest nás vyháňá dešť, takže urychleně balíme a prcháme k autům a domů.

A nakonec malý dodatek, aneb:

Chata na Bořni podruhé

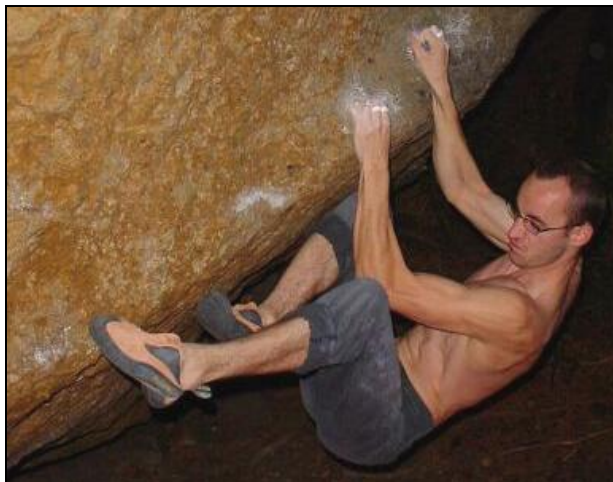
V rámcích oslavy Svinčovo narozenin a naší účasti na akci Babí léto na Bořni dorážíme v pátek odpoledne k chatě pod Bořní. U vrchního necháváme basu a jdeme ještě něco vylézt do západního prostoru. Vracíme se za svitu čelovek a k našemu velkému překvapení je chata už v osm hodin večer zavřená. A tak si pečeme buřty a dopíjíme vlastní zásoby. V duchu si říkám, co nás asi čeká zítra.

Po celodenním lezení přicházíme do hospody o něco dříve, asi v půl sedmý. Objednáváme si pivo a vybíráme z jídelního lístku něco k snědku. Většina lidí si dává osvědčený smažený sýr, ale já mám chuť na maso a tak volím „Kuřecí směs po myslivecku“. Za chvíli přichází Bery z hospody a se smíchem se ptá, kdo si objednával to kuřecí po myslivecku, protože zatímco čekal u výčepu na pivo, přišel za vrchním kuchařem a ptal se ho, co že to má být za jídlo. Vrchní mu prý vysvětlil, že ten jídelní lístek okopírovali někde v hotelu a že také neví. Docela mě tím pobavil a čekal jsem, co vlastně vrchní přinese. Po delší době přinesl poslední dva smažáky a to kuřecí. Ze směsi se staly kuřecí řízky a z mysliveckého způsobu trochu zeleniny a hodně kečupu. Kdybych neměl takový hlad, tak mu to vysypu na hlavu, ale po zkušenosti s minulým nájemcem už se nedivím ničemu a jím co je. Pokaždé, když vrchní přišel, jsme mu říkali o deset piv, obvykle přinesl tak čtyři a tvrdil, že nestihá točit. Když jsem se byl podívat ve výčepu, tak ale neměl roztočeno nic. Nakonec z něj vypadlo, že má málo půllitrů. A to nás tam bylo tak dvacet. Žiznivější jedinci si pro pivo tedy chodili přímo do výčepu s půllitrem, ostatní bojovali o těch pár donesených piv.

V neděli jsme zašli do hospody oschnout po dešti, který nás nahoře stihnul. Docela jsme měli chuť na polívku, ale ta už nebyla. Přitom mám pocit, že si jí včera dávali asi tak dva lidi. Mínutku už jsme nechtěli riskovat a smažák došel včera, takže volíme osvědčené utopenec v domnění, že na těch se snad nedá nic zkazit. Jak jsme se mylili. I utopenec musí být řádně dlouho utopený, aby byl dobrý, což tyhle rozhodně nebyly. Radši platíme a jedeme domů. Představa, že tady chtějí kluci udělat poslední slanění, na které jezdí téměř sto lidí, mě docela děsí.

Jirka Jiřa Šťastný

Nejtěžší boulder v Čechách !!!

A utopotrét – tak se jmenuje nový boulder z dílny **Rostislava Štefánka**. S největší pravděpodobností jde o vůbec nejtěžší boulder v České republice. Nachází se na bloku Lesní vzduch (neplést s Lesním duchem!), který leží v údolí Suché Kamenice za Toreadorem (pravý břeh Labe). Jeho obtížnost je 8B Fb!

Na LEZCI.CZ k cestě Rost'a poznamenal: „*Jedná se o 10 kroků s nejtěžším místem po oblých lištách. Několik dní jsem v něm zkoušel minulý rok na jaře a po delší pauze až tento týden (konec září 2002), kdy jsem pro přelez potřeboval dva dny. Pokud mi něco neuniklo, jde momentálně o nejtěžší boulder v Čechách. To vše se stalo s podporou firem HUDY Sport, Rock Empire a Luna Rossa.*“

Na dotaz, co ještě podobně těžkého můžeme od, v současnosti asi nejlepšího lezce, očekávat, Rost'a odpověděl: „*Navrtal jsem několik háků do levé části Toreadora, ale tak těžký to asi nebude. Vloni jsem ale proslanil stěnu nad Slepou uličkou*

(Baldric) a musím říct, že až tohle někdo vyleze, přibude v Labáku další cesta minimálně za francouzských 8c...“

Jak říká Jarda Uher: „*Furt se musí něco dít...“*

Gratulujeme!

Na fotografiích Rost'a Štefánek v Autoportrétu. (Zdroj lezec.cz)

Nikdo není bez chyby..

Pád horolezců v Labském údolí

Pavel Kýsa Bechyně

Praha

T en říjnový den začal úplně normálně. Ráno jsme s Pavlem Henkem a Slávou Krobem udělali na pravém břehu Labe novou cestu na Majdalénu a začali jsme tvořit druhou na masiv Boule.

Mezitím přišli k Růžové věži dva lezci (podle neověřené informace **Ondra Beneš** a **Tomáš Chobot Sobotka** - Dolní

Žleb Company) a jen tak si přelezli cestu Bílá oblaka za Xb (asi se rozlezjali). Po chvíli jsem uslyšel lomoz, výkřiky a chvíli nato volání o pomoc.

Okamžitě jsem seskákal a slezl pod věž k ležícím lezcům. Jeden měl naražené rameno a z rány na hlavě mu tekla krev. Druhý měl krátký výpadek paměti a když jsem mu sundal lezečku, tak tam měl krvavou ránu pod kotníkem. Zavola jsem se Slávou Krobem ambulanci.

Se záchrankou přijeli i požárníci a Říša Litochleb, kteří pak zraněné horolezce odnesli v nosítkách dolů k silnici Hřensko – Děčín, kde čekala sanitka.

A co se vlastně stalo? Horolezec, který stál na terase u nástupu zmíněné cesty, spouštěl kamaráda přes nově osazený slaňovací kruh. Nevšiml si, že lano je krátké a to mu projelo osmou. Cesta je však převislá, takže horolezec padal vedle police do údolí. Když se ho druh snažil zachytit, byl z police stržen s ním...

Je to školácká chyba. Myslíte se ale, že vám se to nemůže stát? Přeji těm dvěma, aby se rychle zotavili a byli zas mezi námi.

Tu cestu, co jsem ten den dodělal jsem nazval „Osudová chyba“, aby měli na tento nešťastný den památku. Doufám, i když je to jenom sedma, že si jí někdy vylezou...

¶ ¶ ¶

Podle posledních zpráv (10.10.2002) je Ondra Beneš v nemocnici v Ústí nad Labem s poraněnou rukou a Tomáš Sobotka leží v Praze s otevřenou zlomeninou na noze a čeká na operaci.

Malé portréty „Cikánů“

Jirky Nováka a Standy Lukavského

aneb Nic se nezdaří podle plánu

Jiří Houba Chára

CAO Děčín

Na začátku byla cesta Manu Chao. Naši dopisovatelé poslali do redakce zprávu o novém prásku na masivu KyKaMa s tím, že cestu vylezli „Špek x Prcas x Cikán“. A já omylem Cikána „přeložil“ jako Standu Lukavského. Pár lidí mi vynadalo, že jsem blbec, takže jsem se rozhodl chybu napravit tak, že otiskneme malé profily obou lezců, kteří mají stejnou přezdívku. Bral jsem to jako hotovou věc, ale ouha. Rozeslal jsem spoustu SMSek, e-mailů a požádal několik lezců, jestli by něco nesemolili. Někdo jenom slíbil, jiní to rovnou odmítli, někteří se vůbec neozvali. Vůbec nejhorší to bylo v případě Standy Lukavského – jakoby se všichni báli, cokoliv napsat. Takže nakonec to zůstalo (téměř) celé na mně...

Jiří Cikán Novák

Jirka Novák patří mezi výborné lezce. Je z Ústí nad Labem a často leze s Jirkou Prcasem Slavíkem. Je spoluautorem oné cesty Manu Chao AF IXc na masiv KyKaMa. Že něco o Jirkovi napíšu slíbilo hned několik lezců, napsal však jenom Kýsa:

Jiří Novák pohledem Pavla Kýsy Bechyně

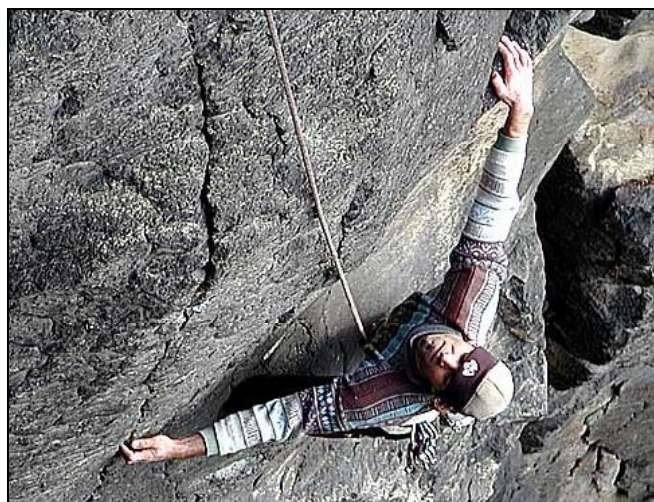
Jiří Novák – Cikán. Kdo že to je? No jak začít. Jirku jsem poznal asi v roce 1983, když jsem začal trochu popolejzat. Mohu s upřímností říct, že se od té doby do dnešního dne moc nezměnil. Lezli jsme tenkrát jako dnes dost v Tisé, Ostrově, Labáku a v Německu. Už tenkrát mu to lezlo dobře. Stejně

dobře mu to šlo i pak v hospodě u kytary, na kterou ostatně bravurně hraje a hru doprovází nezaměnitelným hlasem. Proč se mu říká Cikán, to ale fakt nevím (asi s nimi kamarádil na pískovišti). Jinak se Jirka samozřejmě podílel a podílil na prvovýstupech. Například v Tisé: Lomikámen IXa na Tovární vyhlídku, Jetmar IXb na Cvičnou stěnu, Rychlá země VIIIb na Staronovou věž, Jemně země VIIIc na Srnčí hrot, Mahagonová opice VIIc na Tunelovou věž, Kropící konve VIIIc na SZ Kurtovu věž, Slimák v trenkách IXa na JV Kurtovku anebo Guma guar IXc, RP Xa na Monolit v Labáku...

Kýsa

Tot' vše.

Jedinou fotografii mi před časem poslal Lukáš Chalupecký. Jirka je na ní při přelezu cesty Mladí starci na Božni:

Stanislav Cikán Lukavský

Standu Lukavského znám osobně. Adršpašská legenda a výborný lezec. Před několika lety jsem měl tu čest, zúčastnit se se Standou několika prvovýstupů v Tisé a na Modřínou, také v Adršpachu jsem s ním a Bělinou vylezl dvě nebo tři cesty. Přesto jsem chtěl, aby o Standovi napsal někdo kompetentnější. Odepsal jenom Petr Hacker z HO Vrchoviny (Nové Město nad Metují):

Ahoj Jirko. Je pravda, že se Standou Lukavským již několik let „škodíme“ ve skalách, ale troufnout si k napsání jeho portrétu se opravdu neodvážím. I když by to u mě zas tak velký problém nebyl (myslím to psaní), ale tak dlouho se s ním neznám, abych si mohl dovolit o něm něco napsat. I jemu samotnému, jak ho znám, by se to moc nelíbilo. Pokoušel jsem se Tvoji prosbu tlumočit i u člověka, který se s ním zná mnohem dýl než já, a který s ním trávil a stále tráví mnoho času při tvorbě prvovýstupů, ale neuspěl jsem u něho také. Takže Tě asi moc nepotěšíme. Omlouvám se, ale bohužel z nás nic nevypadne...

Kdysi (nevím který rok) o Standovi vyšel článek v „Hotejlu“ a jelikož patřil do reprezentace, tak má portrét i v nějakém českém horolezeckém sborníku. Je členem Trutnovského oddílu, tak se třeba zkusit pozeptat tam. To jen co mně bylo řečeno.

Kdyby se Ti ten portrét přece jen podařil sehnat (ale třeba i kdybys ho nesehnal), tak si objednáme jedno číslo vašeho měsíčníku CAO News. Ahoj Petr H.

Výčet prvovýstupů Standy Lukavského by zabral několik samostatných čísel CAO News, takže jen namátkou pár z těch, které jsou uvedeny na www.vrcholky.cz: Labské údolí, Masiv Zrcadlo - Zdání klame VIIIc, Španělská stěna - Abrahámoviny VIIIc, Růžový pilíř - Mortadella VIIIc, Kalhotkový pilíř - Rozmarné léto VIIIa, Tee Pee - Amulet VIIIc, Blueberry Hill - Ježíši Marjá VIIIb atd., atp...

(Autorem obou fotografií je Zdeněk Tichý. Na druhé z nich můžete vidět i částého Standova spolulezce Petra Špeka Slaninu. Jinak další parádní fotky je možno najít na stránkách Zdeňka Tichého: www.lib.cas.cz/tichy/lezeni.html.)

Takže takhle dopadla naše snaha o profil dvou nositelů stejné přezdívky. Nic moc, ale třeba se na základě toho mála přeci jen někdo ozve J ...

A ještě malý dodatek. V týdnu mi napsala Jitka Skálová informaci o jednom zajímavém prvovýstupu v Oseku u Teplic (Salesiova výšina). Autorem cesty Spartakus RP IX- není nikdo jiný, než **Jiří Cikán Novák...**

(Popis cesty najdete v rubrice *Nové cesty*.)

Paklenica

14.9. - 21.9.2002

Jan Šmíd
CAO Děčín

Občánkové radujte se – Šmíd'ák poslal článek! Trochu mu to ovšem trvalo, a tak se při jeho četbě „ohřejeme“ až v příštím čísle.

Jóóó a prej to bude dost hustej kouř, že Jani?!

M

DreamTeam 2002:

Jana Jíchová, Míša Kubíčková, Pavla Kudrhaltová, Vlasta Domes, Robert Maglen, Petr Jícha, Pavel Horník, Libor Svoboda a Jan Šmíd

Nezapomněl jsem...

Vzpomínka na Františka Kvapila..

Pavel Hobulák Kala

Děčín

Franta Kvapil z Jablonce – sympatická postava, brýličky. První Tatry, pak lezecké sleziny, Alpy. Víc jak měsíc s ním ve stanu – Wetterhorn, Mt. Blanc, z Breilu na Matterhorn „Mt. Cervinio“ a zpět k autu za 18 hodin, Horní skály, Roklice atd. – to by bylo na dlouho. Jo a pytel na Pettit Dru...

Pak odjel na Bhagiratti do Himálaje. Kopec vypráskl (na černo) a při zpáteční cestě, už v choďáku po louce škrtl mačkou o druhou a dva kiláky tlama dolů. A ke všemu na „zakázanou“ stranu – průser, ambasáda – radši nevpomínat. Schrastil za hranici nepřátelského národa, byrokracie, tahanice...

Měl svátek asi před měsícem. Nechtěl jsem to psát, ale musím. Kluci za něj udělali v Roklici cestu na „Františka“. Já ji lézt nebudu, nikdy. Ani na pohřeb jsem nemohl (či nechtěl) jet.

Ferry, Tvé brýličky mi nějak chybí i když je to už pár let, co si ležeš úplně jinde. Zůstává Ti tu dole Martina a synek Tonda, co po Tobě zkoušel popolázat...

Měj se tam nahoře moc fajn a hlavně „Hore ZDUŘ!“.

NEJTĚŽŠÍ CESTY V ČR

TOP 14

Cesta	Klasif. franc.	Klasif. místní	Oblast	Autor
Papírový měsíc	8c+	XIIa	Labák	R.Štefánek
Částečné zatmění	8c	XIc	Tisá	R.Štefánek
Pěkná ústa, oči zelené	8c	XIc	Labák	R.Štefánek
Bulldog	8b+/c	10+/11-	Srbsko	P.Resch
Čarodějův učeň	8b+	10+	Mor. kras	T.Pilka
Hadí oči	8b+	XIb	Labák	R.Štefánek
Kudlanka	8b+	10+	Mor. kras	T.Pilka
Život v temnotě	8b+	10+	Srbsko	P.Resch
Akumulátor	8b/b+	XIb/c	Teplice	A.Chrastina
Bu-bu-bu	8b/b+	10/10+	Mor. kras	P.Kořán
Cesta na dno	8b/b+	XIa/b	Labák	R.Štefánek
Glutaman sodný	8b/b+	10/10+	Mor. kras	P.Kořán
Zub	8b	XIb	Adršpach	J.Hudeček
Pulp Fiction	8b	XIa-b	Skalák	P.Slanina

Podklady Petr Resch, Rostislav Štefánek a David Bída Chudoba

Sportovní tragédie

Libor Hroza
HO ACALI

Koncem letošního června se Lucka Hrozová stává vicemistryní Evropy ve sportovním lezení (víceboji). Hrdě stojí s českou vlajkou na stupních vítězů. Pak se na stejný stupeň staví její bratr **Libor** (oba na malém snímku), ten navíc získává titul mistra Evropy v lezení na rychlost. Skvělá motivace a povzbuzení k tréninku na zářijové mistrovství světa ve Francii.

Do Francie odjíždíme také díky podpoře děčínského domu dětí. Lucka postupuje do finále na rychlost na skvělém šestém místě! Vtom přichází verdikt od rozhodčích a Lucka je diskvalifikovaná! Nechápeme situaci, vždyť přesně dodržela instrukce od šéfa výpravy.

Neskutečné podcenění situace od našeho šéfa výpravy stojí Lucku, jsem o tom přesvědčen, medaili z MS. (Lucka měla lepší čas než bronzová medailistka!)

Situace se opakuje i u Libora. Přestože byl jedním z favoritů, končí patnáctý opět neskutečným lajdáctvím šéfa našeho týmu.

Lucka se ještě snaží bojovat v druhé disciplíně, ale odchází na start se slzami v očích a se strašným pocitem nespravedlnosti. A tak, přestože je i v této disciplíně vicemistryně Evropy, končí šestnáctá.

I tak - být v něčem patnáctý či šestnáctý na světě je úžasné. Ale ten pocit křivdy, že ne vlastní chybou přišli možná o ten pocit jít hrdě s českou vlajkou na stupně vítězů, je bolestný...

Horolezecké oddíly v okrese Děčín

Č. zřizovací listiny	Název oddílu	Předseda oddílu	Počet členů
56	HO TJ Doprava Děčín	Jaroslav Horáček	10
77	HO TJ Jiskra Chřibská	Ladislav Moural	23
106	TJ Rumburk	Jiří Melo	10
148	SK Děčín	Josef Hozák	20
150	HO Boletice nad Labem	Eduard Puncman	33
174	HK Varnsdorf	Stanislav Feigl	31
185	HO Dolní Žleb	Jiří Prause	19
247	HK Sokol Bělá	Miroslav Cach	32
313	Boletice nad Labem	Martin Šedivý	5
344	HTW Děčín	Jiří Chaloupka	13
351	CAO Děčín	Jiří Chára	21
367	Benešov nad Ploučnicí	Petr Jansa	17
388	HO Acali – Děčín	Libor Hroza	6
412	Klub horských sportů Děčín	Martin Kubš	5

Jedná se o oddíly registrované u ČHS. Počet členů zřejmě vychází z počtu členů, kteří v daném roce zaplatili členské příspěvky. V CAO Děčín je k dnešnímu dni registrováno 45 členů, známky (průkazy ČHS) si letos koupilo 21 z nich.

Nové cesty

OD NAŠICH DOPISOVATELŮ

(ALENA VAJSKA VAISHAROVÁ, PAVEL KÝSA BECHYNĚ, VLADISLAV PRCEK NEHASIL A WEBOVÉ STRÁNKY VRCHOLKY.CZ)

Labské údolí – pravý břeh

Viklan - Výstraha VII

29.9.2002

Vladislav Nehasil, J.Paul

Ze zarostlé plošiny na SZ straně, stěnou (hodiny), výše podél jemné trhliny na balkón. Stěnou při hraně na vrchol.

Viklan - Na vahách VIIIa

21.9.2002

Jan Paul x Vladislav Nehasil

Od SZ koutem na zarostlou plošinu a středem S stěny (kruh) přímo na vrchol.

Rudolfův kámen - Císařská stěna VIIC

21.9.2002

Vladislav Nehasil x Jan Paul, D.Nehasil

Z V strany stěnou přes převis (1.kruh) na plošinu a středem stěny (hodiny) přes 2. kruh přímo na vrchol.

Trůn - Počmáraný šašci VIIC

28.9.2002

Pavel Bechyně, P.Henke

Od kruhu "JV cesty" traverz vlevo na hranu a tou přes 2 BH na vrchol.

Trůn - Oslí uši VIIC

30.9.2002

Pavel Bechyně, P.Henke

Od kruhu "JV cesty" traverz vlevo za hranu do J stěny. Přes BH cesty „Královův ochutnávač“ na hranu. Přímou přes BH při hraně na polici a „JV cestou“ na vrchol.

Trůn - Králův ochutnávač IXa

29.9.2002

Pavel Henke x Pavel Bechyně

Od kruhu "JV cesty" traverz vlevo do J stěny a tou přes 3 BH na polici. "JV cestou" na vrchol.

Žlutý pilíř – Polární noc VIIb

5.10.2002

Pavel Bechyně x Pavel Henke

Od V do komína a levou spárou přes BH.

Hradní věž - Padací most VIIb

5.10.2002

Vladislav Nehasil, J.Paul, D.Nehasil

Vlevo od "Mravenčí cesty" stěnou přes převis a podél vhloubení (kruh) do díry (hodiny). Spárou (jako "Cesta v úprku") na vrchol.

Masiv Majdaléna - Kolíbka hnisu VIIC

2.10.2002

Pavel Bechyně, P.Henke

Z horní police v S stěně hranou vlevo od cesty „Brutalitou ke slávě“ přímo na vrchol.

Masiv Majdaléna - Brutalitou ke slávě IXb

1.10.2002

Pavel Henke x Vladimír Kadlčík x Pavel Bechyně

Z horní police v S stěně středem stěny přes kruh a BH ke spáře. Tou na vrchol.

Masív Majdaléna - Rezatá motyka III

3.9.2002

Pavel Henke, P.Bechyně

Třetí nebo čtvrtou spárou zprava v JZ stěně na vrchol.

Masív Majdaléna - Enyky - benyky VIIc

27.9.2002

Pavel Henke, P.Bechyně

Z horní police vpravo od J hrany stěnou přes BH na vrchol.

Masív Majdaléna - Vitr v kapse VIIb

2.10.2002

Pavel Henke, P.Bechyně

Z horní police v S stěně vlevo od velkého kouta spárou a hranou na vrchol.

Masív Majdaléna - Děravý hrnec II

3.9.2002

Pavel Henke, P.Bechyně

V pravé části JV stěny zprava první spárou na vrchol.

Masív Majdaléna - Smetištní spára II

3.9.2002

Pavel Henke, P.Bechyně

V JZ stěně zprava druhou spárou na vrchol.

Masív Majdaléna – Vtěrka VIIb

18.9.2002

Pavel Bechyně, P.Henke, V.Kadlčík, J.Sitař

Vpravo od J hrany spárou ke kruhu, výše stěnou a šikmo vlevo pod převis. Přes převis a zprava na vrchol.

Masív Majdaléna – Majdaléno dej mi luno VIIc

4.10.2002

Pavel Bechyně, S.Krob, P. Henke

V JV stěně z horní police vpravo od cesty „Enyky-benyky“ spárou (BH) a vpravo stěnou na vrchol.

Smeťák (nový masív naproti JV stěny Majdalény) – Rezistin VIIc

17.9.2002

Pavel Bechyně, P.Henke

V levé části masívu sokolem a vpravo k BH. Mírně vlevo přes 2. BH ke kruhu.

Smeťák – Střepina VIIc

17.9.2002

Pavel Bechyně, P.Henke

V levé části masívu sokolem a vpravo k BH cesty „Rezistin“. Stěnou šikmo vpravo přes 2. BH ke kruhu.

Smeťák – Genetický odpad VIII

17.9.2002

Pavel Bechyně, P.Henke

Stěnou k BH a spárou ke 2. BH. Přímo a traverz vlevo ke kruhu.

Smeťák – Divotvorný hrnec VII

17.9.2002

Pavel Bechyně, P.Henke

Nástup pod převisem, šikmo vpravo a hranou ke kruhu. (Špatně jištěno!)

Smeťák – Šrotovací mašina IXb

18.9.2002

Pavel Henke, P. Bechyně

Středem stěny přes 3 BH ke kruhu. (Společný kruh od cesty „Střepina“.)

Růžová věž – Beze strachu VIIb

3.10.2002

Pavel Bechyně, P.Henke, P.Šíma

Od kruhu „Cesta strachu“ přímo stěnou přes BH na vrchol.

Mravenčí věž – Mravkolev IV

3.10.2002

Pavel Bechyně, P.Henke

Traverz vpravo údolní stěnou za hranu, spárou a hranou na vrchol.

Boule – Třešnička V

3.10.2002

Pavel Bechyně, P.Henke, P.Šíma

Vlevo od cesty „Rozverná cákalka“ spárou na vrchol.

Boule – Osudová chyba VII

4.10.2002

Pavel Bechyně, S.Krob, P.Henke

Nástup cestou „Rozverná cákalka“ a dále hranou a stěnou přes hodiny na vrchol.

Masív Krunýř - Ochranný štít VIIb

5.10.2002

Jan Paul, V.Nehasil, D.Nehasil

Vlevo od Z hrany koutkem a stěnou přes kruh, výše hranou ke 2. kruhu „Ranního chládka“. Jím na vrchol.

Labské údolí – levý břeh

Orloj - Samá voda VIII

2.9.2002

Petr Laštovička ml. x František Hochwalder

Středem pravé S stěny přes 4 BH na hranu a na vrchol.

OSEK u Teplic (Salesiova výšina)

Fajfka - Spartakus RP IX- UIAA (klasifikace otevřena, protože to má zatím jeden přelez)

17.9.2002

Jiří Cikán Novák, Petr Holajz Holík

Středem údolní stěny přes 4 nýty „pestr“ až na vrchol. (Nutno dolézat až na vrchol!)

KRÁTCE Z „DOMOVA“

Šedesátka Venci Storzera

V sobotu 5. října 2002 proběhla v bivaku pod Vojtěchem plánovaná oslava šedesátých narozenin **Václava Storzera** z HO Doprava Děčín.

Popřát Tarzanovi k životnímu jubileu hodně zdraví, štěstí a lásky přišlo velké množství horolezců a kamarádů z mnoha severočeských oddílů.

Povídalo se, vzpomínalo, zpívalo. Koupím ti korkáče pí..

Pavoukovo On Sight

Levý břeh Labe, masív Baldachýn, cesta Rybčickovo padesát IXc od Prcase se Špekem. Kusy to je Xa.

Takhle lakonicky popsal **Pavel Pavouk Černý** (CAO Děčín) své fantastické On Sight.

Prostě přišel, viděl, vylezl.

SUPER VÝKON !! C

Představy Petra Jíchy

Představ si to:

*Ležíš u moře, jsi úplně sám...
usneš na sluníčku a najednou něco zaslechneš...
sluníčko se zatáhlo...
probudíš se, podíváš nahoru...
A TAM...*

Paklenica DreamTeam 2002 na Bořni

Takřka kompletní DreamTeam z letošního zájezdu do Paklenice se sešel na Podzimním lezení na Bořni. Ačkoliv počasí vyhlášenou chorvatskou oblast ani vzdáleně nepřipomínalo, lezcům to dobrou náladu nezkažilo. Turbodmýchadlo se dokonce oholilo na celé lebce. V oddíle tak máme prvního skutečného Skinheada...

Posezení s přáteli

LABSKÁ STRÁŇ
10. ŘÍJNA 2002

Velká žranice se konala při příležitosti ukončení několikadenního působení jedněch z hlavních škodičů v Labském údolí **Kýsy & Bukyho**[®]. Menu tvořilo větší než malé množství přírodních steaků, pivečko, kořalíčka a David hovořil ještě o jakémsi speciálním *modelu* pro tuto příležitost...

Nad hodovním stolem se sešli Pavel Kýsa Bechyně, Pavel Buky Henke, Petr Šíma, Pavel Šíma, David Váberer s přítelkyní, Roman Pajonk, Dušan Pajonk, Jiří Chára a další ...

Chuťovky na Kostelíku

Leoš Letoš Dvořáček (na snímku) udělal několik prvních přelezů krátkých, ale zapeklitých, cest, na stěnce Kostelík (Bořeň). Zvláště „čtyřka“ v levé části masivku vyžadovala minimálně sedmové kroky.

Autor cest, **Karel Bělina**, přítomným vysvětlil, že to bral na jakousi „položábu“. Předvést to však odmítl...

Jak to bylo s Manu Chao?

V minulém čísle CAO News jsme otiskli komentář **Jardy Maršíka** k cestě Manu Chao na masiv KyKaMa. Píše v něm, že nevěří, že **Jirka Slavík** cestu přešel.

Jak nám napsala **Jitka Skálová** ve svém e-mailu, Prcas chystá v brzké době na Jardův článek odpověď. A také prý bude reagovat na Skleněný fotbal (další ze zpochybňovaných cest).

Veselý Špek

Je spousta cest, které se mohou honosit pěknými názvy, které často už tímto pojmenováním lákají k přeletu. Záležet na názvech svých cest si dává také **Petr Špek Slanina**. Tak třeba Veselý zpěv mrchotrubiců, Hrobokop, Přivezlí maso (vedle cesty Dveře do pitevný), Vaše smrt - naše radost, Prstomlejn...

No, nepotí se vám už dlaně?

THC AF Xc

Známa „továrna“ na nové pekelné cesty tzv. **Žleb company**® **Tomáš Chobot Sobotka & Ondra Beneš** vytvořila v sobotu 28.9.2002 novou a opět hodně hustou cestu na Levém břehu Labe. Cesta vede na Protěžovou věž a jmenuje se „**THC**“. Její AF klasifikace je Xc (RP přelet cesta zatím nemá – ale tam by se klasifikace měla vyšplhat až někam k XIb !).

Začátek cesty je shodný s cestou Laura až k prvnímu kruhu. Pak pokračuje podél borháků lehce převislou stěnou a hranou přímo vzhůru. THC je dlouhá asi 25 metrů. Oba lezci říkají, že těžší cestu na písku ještě nelezli.

E-mail od Davida Bída

Chudoby

Předčasem mi přišel zajímavý e-mail od **Davida Chudoby**. Kromě jiného napsal:

„Pozdravuj ode mne Horáčka a vzkaz mu prosím Tě, ať se nají, jinak že už příště neudrží tu větev na procvaknutí kruhu. Tak se tam v tom Vašem skalním ráji mějte, už se těším na CAO News 11. Bída

P.S.: Neudělá někdo rozhovor s Weingartlem? Nedávno jsem se v jejich cestě málem po...“

A tak tedy vyřizují: **HORÁČKU, NAJEZ SE !!!** (Na snímku Horáček..) -jch-

Malá Velká zvěst

Pan **Jiří Zíma**, co po střeších leze celý život a to tak, že by „nabušení“ mladší zírati, se stal dědečkem - vnučka Lucie. Tímto vše NEJ a hory štěstí malé Lucince. Třeba se „podědí“ a místo po střeších poleze po kopečkách. Dědo Jirko Zímo, Vám všem v rodině jen pohodu.

Makůvka & Hobulák

Letní záplavy ve Hřensku

Jak vidno z obrázku od **Michala Burdy**, pod vodou se při letošní povodni bohužel ocitla i prodejna HUDY sportu ve Hřensku. Michal ke snímku napsal:

„Ve Hřensku bylo v krámě cca 3,20 metru vody a zatím ještě bojujeme na zprovoznění, nové přízdívky, nový strop apod. Doufáme, že po 15.10.2002 budeme schopni otevřít.

Foto zachycuje stav obchodu ještě cca 10 cm před kulminací... „

MANTANA 5

V polovině října vyšla MANTANA č.5 – Občasník pro individua a individuality Horoklubu Chomutov. Trochu nás zklamalo, že se zde objevila naprostá většina článků, které již byly uveřejněny v CAO News. (Dva články jsou i v tomto čísle CNS. Bohužel už jsme je nestačili vyměnit za jiné, takže se čtenářům obou plátek omlouváme.) Chosé, Chosé, Ty nám dávaš! Články jsou pěkné, ale je nutné najít je ve dvou podobných časopisech? Asi Ti budeme muset krátiť autorské honoráře...

Odpověď RP lezcům (Vtipná odpověď Mr. Algeny „sportovním lezcům“ na lezci.cz)

Co sem Vám udělal, že musím s Váma žít... Opravdu si myslíte, že prvovýstupy páchané v dobách bouřlivých mají nízkou sportovní hodnotu? Lezení v rozlámaném převisu, spolulezec neustale pod kamennou palbou, skobka kdes nedýchá a pocit úlevy, dyž se to povedlo? Díky tomu jednou přišel den, že se cesta dočkala volného přeletu. A nevím, zda jmenovaný junák vydal tolik energie jako prvolezci. Zdá se mi, že by některým z Vás, místo visu za malík, prospěla dobrá kniha, třeba Švejk. Hašek je dobrej...

Příjemné odpoledne přeje amatérský výrobce samizdatových průvodců, osazovač nekvalitního jištění, polykač kouře z Portorik, samozvaný kontrolor lihovaru v Jindřichově Hradci, bývalá ozdoba nevázaných večírků, stabilní zvyšovač prémie stáčírný Gambrinus, vzorový příklad toho, co tělo vydrží ALGENA. No vida - a máte to i s životopisem!

F.A.Mezera

Petr Pudil na Dachsteinu

To jsou ti soukromníci – pro samou práci ani do skal se nedostanou. **Petr Pudil** (CAO Děčín) se letos přeci jenom na chvíli utrl a podnikl se spolulezci z České Lípy (Svítek a spol.) přechod velké části hřebene Dachsteinu, včetně výstupu na nejvyšší kopec oblasti Hoher Dachstein.

Neprávem opomíjené Hřensko

Hřensko patří v Labských pískovcích k nejméně navštěvovaným oblastem přesto, že se zde nachází tak říkajíc pro každého něco. Jsou zde dlouhé údolní cesty, těžké prásky i nádherné lehce či těžko dostupné věže. Mezi ty nejkrásnější patří Velký tetřev, Velký a Malý Pravčický kužel, Homole nebo Pevnost. A podzim je ve Hřensku vůbec nejúžasnější. Daleké rozhledy, hluboká barevná údolí a ... klid.

Vychutnat si lahůdkové lezení přišli na Malého Pravčouana i Chára s Vaisharem.

Bezkonkurenční podzimní labužo!!

Chutné sousto pro Davida Chudobu!

Alex Huber alias **Martin Čermák**? V posledním čísle Montany (5.02) je pod fotografií Martina Čermáka článek o skvělém kousku Alexe Hubera v Dolomitech. Vysmahl tam FREE SOLO cestu Hasse – Brandler (8 UIAA) na Cimu Grande. Je „Alex Huber“ nová Čermákovy přezdívka nebo Huber nenašel ve svém archivu žádnou svoji akčnější fotografii? Anebo je Huber ve skutečnosti Čermák?! Odpověď by mohl přinést jedině **David Bída Chudoba** – známý to specialista na otázky M.Č. J

XII. ročník Podzimního lezení

Od pátku 11. do neděle 13. října proběhl na Bořni již XII. sraz horolezců „Podzimní lezení 2002“. Sjelo se nás na padesát lezců z různých oddílů Čech a prožili jsme společně příjemný víkend. Hodovalo se, hrálo na kytary a buben, vzpomínalo i plánovalo a samozřejmě i lezlo. Tak ahoj za rok!

Účastníci zapsaní ve srazové knize:

Jiří Kudrna Kudrnáč, CAO Děčín; Jakub Goltsch, Ústí n.L.; Josef Trachta, Ústí n.L.; Roman Lapi Goltsch, Ústí n.L.; Ivan Náhlík, CAO Děčín; Jakub Náhlík, CAO Děčín; Leoš LeToš Dvořáček, Horoklub Chomutov; Zdeněk Vajsharó Vaishar, CAO Děčín; Karel Bělina, CAO Děčín; Tomáš Hrabáň, Děčín; Taťána Lošťáková, CAO Děčín; Lenka Cestrová, CAO Děčín; Ondra Cestr, Děčín; Milan Cestr, CAO Děčín; Veronika Masojídková, Stráž n.N.; Veronika Masojídková jr., Stráž n.N.; Lenka Chárová, CAO Děčín; Adam Chára, Děčín; Petr Jícha, Děčín; Libor Turbo Svoboda, CAO Děčín; Pavla Kudrhaltová, Děčín; Robert Maglen, Česká Kamenice; Jan Švihnos, CAO Děčín; Blanka Švihnosová, Dolní Žleb; Milan Svinčo Svinářík, Horoklub Chomutov; Jan Horáček Horák, CAO Děčín; Michael Vyleťal, HO Tisá; Marjanka Koutská, Praha; Jana Jíchová, Děčín; Vlasta Domes, CAO Děčín; Zdeňka Myšíková, KUR sport; Marie Janská, Yosemite Jablonec; Martin Heinrich, HO Varnsdorf; Lukáš Věbr, HO Varnsdorf; Karel Hofman, HO Varnsdorf; Milan Myšák Myšík, KUR sport; Adéla Myšíková, KUR sport; Míla Myšík ml., KUR sport; Jiří Houba Chára, CAO Děčín.

Horolezecká Mše Vánoční

Vzpomínáte? Tak se můžete začít těšit – letos se opětovně uskuteční oblíbená Horolezecká Mše Vánoční. Ve stejném místě, ve stejný čas se na vás budou těšit **Štěpán & Chára**.

Na kole Sasským Švýcarskem

Náhradou za podnik Hřeben Krušných hor (výluka trati) zorganizoval a uskutečnil **Jarda Uher** (s vydatnou pomocí **Jiříky Mišíkové**) v sobotu 19. října cyklo projížďku „Na kole Sasským Švýcarskem“. Bohužel příjemný vlahý podzimní deštík opět odradil od prima akce notorické lenochy. Jejich chyba. Ostatní se mohli, kromě roztomilé vláhy, kochat krásně vybarvenou podzimní přírodou, malebnými příhraničními vesničkami, veselou společností, různými druhy iontových nápojů a radostí z pohybu na čerstvém vzduchu. Vyhodnocení vyjížďky proběhlo v neméně příjemném prostředí restaurace U Kosti v Dolním Žlebu. A na cestu domů nám svítilo sluníčko nejen v duších, ale i na obloze...

Účastníci:

Jana Hovorková, Děčín; Ilona Škálková, HO Boletice; Lucie Soukupová, Děčín; Kateřina Soukupová, Děčín; Radka Frolďová, Děčín; Adéla Myšíková, KUR sport; Markéta Tkáčová, Děčín; Jiřina Mišíková, CAO Děčín; Lenka Chárová, CAO Děčín; Jaroslav Uher, HK Děčín; Libor Turbo Svoboda, CAO Děčín; Petr Štěpánek, Alcan; Josef Novotný, Alcan; Martin Baján, Alcan; Petr Kučera, Děčín; Milan Šafařík, Děčín; Jiří Ondráček, Děčín; Lukáš Frolďa, Děčín; Milan Myšák Myšík, KUR sport; Jan Tkáč, Alcan; Jarda Dunovský, CAO Děčín; Aleš Růžička, Děčín; Vojta Marek, Děčín; Aleš Gregor, Děčín; Jan Koča, Děčín; Pavel Šukovatý, Benešov; Jiří Houba Chára, CAO Děčín a Jan Švihnos, CAO Děčín jako technické zabezpečení. Všem třikrát díky za pěkný den!

VÝROČÍ

ŘÍJEN 2002

- 2.11. Rostislav Sedliský, HUDY sport
6.11. Ivo Fompe Nový, KPH Děčín
11.11. Tereza Řeháková, CAO Děčín
15.11. Jana Pospíšilová, CAO Děčín
23.11. Libor Turbo Svoboda, CAO Děčín
28.11. Ladislav Frajbi Freiberg, CAO Děčín

Všem oslavencům blahopřejeme
a přejeme hodně zdraví, úspěchů
a spokojenosti...

ČEKÁ NÁS...

KALENDÁŘ AKCÍ CAO DĚČÍN

Není důležité vyhrát
ale zúčastnit se...

- 9.-10.11. **Žežická míle.** Tradiční sportovní akce pořádaná HO Příbram (Algena).
10.11. **HOB – horolezecký orientační běh.** Pořádá a zve Jaromír Pospíšil.
16.11. **Hušťák.** Nekonvenční horolezecký čtyřboj pořádaný Martinem Matým Matouškem (Bořeň).
30.11. **Poslední slanění.** Závěr lezecké sezóny a posezení mezi svými v bivaku pod Vojtěchem v Labském údolí. Srdečně zveme i kamarády z ostatních oddílů EU.

OKÉNKO

HK VARNSDORF

Z CHYSTANÝCH AKCÍ HK VARNSDORF

listopad

- 16.-17.11. Poslední slanění v Jetřichovicích
Orientační běh horolezců (Děčín)
Běh Labským údolím

prosinec

- 7.12. Běh Ještěd – Varnsdorf
29.12. Silvestrovské závody na umělé stěně (Hejnice)

V průběhu celého roku zůstává možnost individuálních tréninků v Boulder centru ve sportovní hale.

Pravidelné schůze se konají každý poslední pátek v měsíci v restauraci Hraniční buk od 20:00 hodin.

Informace na tel.:

0413 / 373101, 370987, 373333 nebo mobil 0606 / 277274

Stanislav Feigl, předseda HK Varnsdorf

CAO News

Horolezecký časopis severočeského regionu

Uf, jedenáctka dala zabrat. Pořád byl klid a v závěru se s příspěvkama roztrhl pytel. Už teď máme hotovou i půlku dvanáctky (není tady samosebou řeč o pivečku).

Všem mockrát děkujeme – jen tak dál. Užijte zbytku podzimu, připravte práškačky a tuleně a nezapomínejte ani na redakční zápisník a ostrou tužku...

Tož, dosti řečí a jdeme na to!

Chceš být IN? Tak čti CAO News !!!

UPOZORNĚNÍ PRO ČLENY CAO DĚČÍN

POZOR!! – POSLEDNÍ LETOŠNÍ ODDÍLOVÁ SCHŮZE SE BUDE KONAT VE STŘEDU 4. PROSINCE 2002 V RESTAURACI U ŘÍHŮ V DĚČÍNĚ LETNÉ. ZAČÁTEK SCHŮZE JE OD 18:00 HOD.

PRO ČLENY REDAKČNÍ RADY CAO News OD 17:45 HOD. NA PROGRAMU BUDOU NOMINACE NA NEJLEPŠÍ VÝKONY V ROCE 2002, PLÁN AKCÍ NA PŘÍŠTÍ ROK, FOTOGRAFIE A FILMY, POKLADNÍK NÁS SKÁSNĚ O ČLENSKÉ PŘÍSPĚVKY (320,- Kč) A NA ZÁVĚR.. VŠAK VÍTE...

TĚŠÍM SE NA SETKÁNÍ S VÁMI!

V příštím čísle

- Jen těsně mineme Popocatépetl ve článku od Karla Běliny
 - Ohřejeme se v teplých stěnách Paklenice
 - Jiří Prcas Slavík odpoví Jarodovi Maršíkovi
 - Nahlédneme do jedné peprné cesty v Tisé
 - Nebudou chybět pravidelné rubriky
 - a samozřejmě mnoho dalšího...

Nezapomeň!

Příští číslo CAO News vychází již 4.12.2002!

Horám zdar !